

Kainairutatj, ravin, i vilken
Kainaijåkätj (se d.) rinner, Jokk-
mokks sn o. tq, Nb. 1.
Gn 12 a 5

(forts.) omkommit i ravinen,
som bäcken skurit ut.

H. Grundström 1927
M.L. 1967